

som denne Passus i Loven har forudsat, og dette Bevis, mener jeg, ligger i hele Sammenhængen. Det vilde være ganske unaturligt, om man vilde udrive en enkelt Bestemmelse af § 6 og sige: den skal gælde de honorarlønnede Stillinger, medens det øvrige af §§ 5 og 6 ikke finder Anvendelse paa dem. Det er ganske stridende med, hvad man kommer til, naar man læser det i Sammenhæng. Den ærede Ordfører anførte, at disse Bestemmelser vare af forskellig Rækkevidde, og det kan man naturligvis sige efter en streng Ordfortolkning, men det vilde være aldeles unaturligt, om man vilde fritage de honorarlønnede Stillinger fra Bestemmelsen i § 5, men vilde bringe dem ind under andet Stykke af § 6. Det vilde være aldeles unaturligt, fordi det vilde lette, ja, jeg vil ikke sige en Omgaaen, men Administrationen vilde dog aldrig være nødt til at anvende § 6, andet Stykke. Man kunde sige i dette Tilfælde, at den paagældende Minister kun har ønsket en midlertidig Besættelse, men om det kunde opnaas paa anden Maade, vil jeg lade staa hen, men som Princip vil det i Reglen medføre ugunstige Følger for den paagældende at faa midlertidig og ikke fast Ansættelse, men dette spiller ikke nogen Rolle ved de honorarlønnede Stillinger, idet de kunne opsiges med akkurat lige saa kort Varsel, enten vedkommende er fast ansat eller konstitueret. Ved honorarlønnede Embeder er der en tilfældig faktisk, men ingen indre Nødvendighed for Forskellen mellem fast Ansættelse og Konstitution. Derfor er der ikke lagt Vægt paa denne Forskel, og overhovedet har Spørgsmaalet om Konstitution været saa grumme lidt fremme, fordi man ikke har haft den samme Opfordring til at gøre sig Forholdet klart i den Henseende som ved Embeder, da Konstitution ikke medfører Pensionsret, medens den faste Ansættelse gør det, og det gælder om det tredie Afsnit, som § 6 indeholder, nemlig om det Tilfælde, at en pensioneret bliver konstitueret, saa indtræder den mindre gunstige Følge for ham, at der, hvor Honorarets Fastsættelse er ubestemt, skal tages Hensyn til den paagældende Pension, formodentlig til Formindskelse. Det har man aldrig anvendt paa honorarlønnede Hverv og vil formodentlig ikke komme til det, thi skulde man være nødt dertil, saa vilde man sige: Nej, saa ansætte vi Manden fast, og saa bliver han fritagen for § 5, eftersom i saa Fald den Betingelse, at Lønnen skal være normeret, da ikke vilde passe paa ham. Jeg tror,

at man kan forfølge disse Konsekvenser endnu yderligere; jeg tror, at man altsaa ved at fordybe sig i Lovgivningens Grunde til at opretholde eller hæve disse honorarlønnede Stillinger i den hele historiske Sammenhæng og Betragtningssmaade, som disse med Hensyn til alle disse Forhold vare i Perioden fra Slutningen af Halvtresserne til noget ind i Halvfjerdserne, og specielt ved at forfølge Sammenhængen i dette Lovbud vil komme til, og man kommer til — hvad der til syvende og sidst er et Principspørgsmaal — at det ikke blot er tvivlsomt om — det indrømmede den ærede Ordfører dog i alt Fald i Begyndelsen — men ganske utvivlsomt, at disse Bestemmelser ikke finde Anvendelse paa de honorarlønnede Stillinger.

Jeg skal bemærke, at det kun er dette Spørgsmaal, som Skrivelsen fra Conseilspræsidenten beskæftiger sig med, og ikke det andet Spørgsmaal om § 5 i og for sig, saaledes som det særlig kommer frem ved Direktørstillingen for Livsforsikringsanstalten. Jeg skal derfor heller ikke komme ind paa dette Spørgsmaal. Skrivelsen beskæftiger sig kun med det andet Spørgsmaal, fordi dette er fælles for alle tre Stillinger. Det maa jeg imod den ærede Ordfører fremhæve, at det er fælles for dem alle. Det blev erkendt af den ærede Ordfører, at det Honorar, som er tillagt den konstituerede Direktør for Livsforsikringsanstalten ikke kan paaankes af Udvalget, fordi det er stemmende med § 6 i den almindelige Lønningslov; men Regeringens Opfattelse er den, at dette Spørgsmaal er aldeles afhængig af og ikke vedkommer § 6 lige saa lidt som Honorarerne ved de andre Stillinger. Derfor er det et fælles Spørgsmaal, og det er kun dette fælles Spørgsmaal, som Skrivelsen har villet besvare.

Hvis jeg nu i Forbigaaende maatte have Lov til at fortsætte angaaende det Spørgsmaal, der vedkommer mit eget Budget — det kunde maaske spare nogen Diskussion senere, naar vi komme til dette Punkt, som vedrører Overinspektionen ved Fængselsvæsenet — maa jeg bemærke, at alle de Grunde, som jeg har anført, i ganske særlig og forhøjet Grad komme til Anvendelse paa Overinspektør-Stillingen; thi medens de to andre Stillinger, der er Tale om, ere godkendte af Lovgivningsmagten og altsaa kunne siges at være Embeder i den Forstand, at Lovgivningsmagten kender dem, om vi end efter Regeringens Mening maa undtage dem fra Lønnings- og Pensionsbestemmelserne, kendes Overin-